

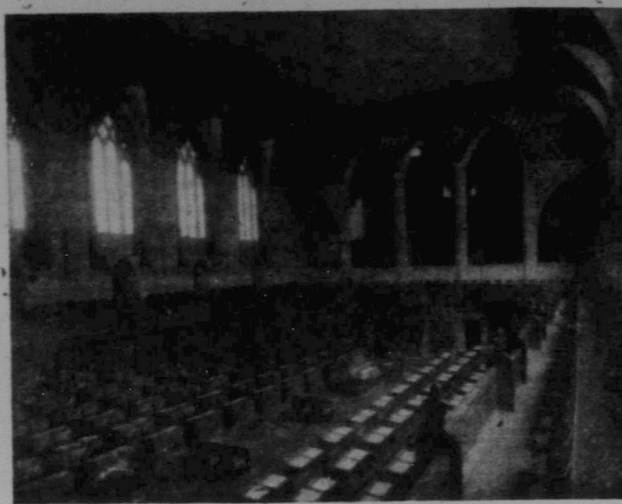
När Canadas parlament börjar sin årliga session.

Gammaldags europeisk ståt betecknar öppnandet av den federala sessionen i Ottawa.

MED ANLEDNING av att den fjärde sessionen av Canadas fjortonde parlament öppnades den 5 februari har Henry Fords bekanta tidning, "The Dearborn Independent", publicerat en artikel om dessa öppnande. En god vän till oss i Forena Staterna har forskafat oss de prydliga klubbser, som brukades med rättighet för oss till byggnads dessamma jämte artikel, för vilket vi äro hömska tackasamma.

Artikeln är skriven av T. M. Vesey, och innehåller i dessamma förstå för författarens egen räkning. Vi publicera dessamma på grund av att det kan vara intressant att erfarra, vad en amerikan tänker om Canada och dess parlament. Dessutom är ju bilden av parlamentbyggnaden intressant i sig själf, och det kan ju vara många att se den byggnad, varifrån Canada styres. Vi överlämna härmed ordet åt författaren:

Av T. M. VESEY i "The Dearborn Independent."

Interiör av underhuset i Ottawa.

Glänsande kostymer och gammal ritual kunna nästan betraktas såsom för- och aktermärken i den brittiska konstitutionella praktiken. Tvänne glågor om året — vid parlamentets öppnande och avslutande — uppbeggen i Ottawa av den magnifika och imponerande synen att se Canadas generalguvernör och statsman nobelt vidmakthålla den brittiska traditionen.

Dessa tvänne årliga ceremonier ha ej allena ett blott och bart politiskt betydelse, ty de utmärka också det respektiva öppnandet och avslutandet av "säsongen" i Canadas huvudstad. Fördenskull äro vid dessa tillfällen "heraldiska" pråk samt maktens pomp och ståt" satta i högskick, och var och en, som "är något" i Ottawa, kan man se skrida upp till Parliament Hill — särskilt på öppningsdagen. Och märkvärdigt nog ser det ut, som om praktiskt taget varenda en i Ottawa är en betydande person. Denna kollektiva och individuella prestige av nästan hela stadens befolkning är ett mycket underbart fenomen.

I ingen annan huvudstad i världen förekommer det kända, de så många märkbara briter på "nollor," som just i Ottawa. Här finnas inga Toms, Dicks och Harrys (eller Andersöner, Pettersöner och Landströmar, som vi skulle säga på svenska — Red's ann.). Här finnas inga höj potol, inga luffare eller tiggare, inga proletariater och inga trashkaner — med ett ord inga "massor." Atminstone bör en främling ursäktas för att få det intrycket. Var och en synes att icke endast besitta ett lokalt residents och ett namn utan förstå också få detta namn in i tidningarna. I alla fall serkar det hela ej framträdande snobiskt. Tvärtom får man intrycket av en verklig societiet eller en social cirkel, som man ej påträffar annorstädes.

Parlamentets öppnande mötes med stor iver av nästan alla jänevärnarna i staden. En vecka eller så före anlända dess medlemmar, kabinettministern och överdomare samt hela säsongens entourage till huvudstaden antingen ensamma, i par eller i halva dusin samt etablera sig så komfortabelt som möjligt för de tre eller fyra månader, som de skola stanna. Öppningsceremonien — som aldrig varierar — är intressant, om den också endast är en gammal kvarleva, ty den är modellerad efter bruket i Westminster. Några minuter före kl. 3 på eftermiddagen höres det avlägsna dån av en enda fältkanon, och alla lysa därtill — de å Parliament Hill församlade, senaten, underhuset och folket allt öfver. Det vice kungliga folket har lämnat Rideau Hall, det officiella residenset för Canadas generalguvernör.

Ett ögonblick senare varelsebliver man "the Gentleman Usher of the Black Rod" eller officiella härolden, iförd en ganska modest men i alla fall slående skrud — han förefaller att bestå av svart, silver och spännet — på trappstegen till parlamentbyggnaden, och jämte honom tågar den auspräklade men nyttiga Dominion poliskonståeln, vars plikt det är att öppna dörren för folket.

Alltid går av stapeln på klockslaget. Precis klockan 3 svänger den berömda militära eskorten utför vägens kurva. Denna eskort består av dragoner från prinsessan Louise garde. I spetsen för truppen synas tvänne ryttare bärande lansar, från vilkas glittrande spetsar svaja röda och vita vimplar.

Om ej värdet är för oblikt, brukar generalguvernören en öppen släde av samma slag, som man ser under en stor del av vintern på gatorna i Ottawa. Det är ett ganska pittoreskt och ryssländande fordon samt försedd med en mängd av buffalofällor, under det att kusken och betjänten äro iförda stora pälsmössor, ej olika de engelska gännsarna skinnmössor.

Lörd byggs, som kommenterade Canadas trupper under kriget, här alltid den brittiska generalguvernören med dess tjänstgörande och kokardprydda hatt. När han stiger ur släden, ställer han sig på trappan till parlamentbyggnaden och vänder sig ansikte emot den församlade massan och hedersgardet. Stilleheten brytes plötsligt av ett skarpt kommando, sablarna rassa, och den militära musikkören spelar melodien till "God Save the King." Generalguvernören gör något för min trevnad? Om jag behövt upplysningar? Jo, visst kunde de det, och nog behövt jag upplysningar. Böcker, kartor, fotografier och broschyrer framträdades, och när jag efter ett par timmars samtal avtrippade, hade jag fått så mycket "upplysningar," att jag mycket väl kunnat avsluta hela min resa och — liksom en berömd dansk resekskildrare — så mig till ro på någon lugn plats och tillaga mina resebrev med tillhjälp hävar.

Men det hade ju inte varit ärligt, och när så båda bolagerna generöst erbjuder mig "frilbiljetten" över deras linjer, så hade jag ju bara att "tacka och ta emot." När jag förbluffad uttryckte min förvåning över denna oväntade generositet, sades tjänstemannen helt enkelt: — "A, vi äro lika artiga mot resande svenska tidningsmän, som de svenska

ren saluterar, soldaterna stå i giv akt, och skådkarna stå med blottade huvuden. I samma ögonblick, som musiken upphör, låter artilleriet göra sig hört, och under dån av nitton saluterande kanoner förs Lord Byng in i senaten. Den verkligt lysande och briljanta delen av ceremonierna för parlamentets öppnande äger rum i den berömda Röda kammarerna i Canadas senat. Här tronar en i sinning lysande församling: statsman i Windsor uniformen, som svart och guld, huvudvartarens stabofficerare med ridstövlar och sporrar och sablar och ordensband, sjöofficerare i vackert kokardprydda hattar, hiérarkiens stödjepelare i rik purpur, utländska konsulter i ambassadoriska regaller, domare i skarlikansrödet och hermelin samt "last but not by no means least" lysande den kvinnliga skönheten inom huvudstaden i den mest fashionabla habit, ty damerna finnas där i stort antal.

Senatens kammarer har nyligen omdekorerats samt är i sig självt ett farfvar av rött och guld, under det att en ny trömbimmel i guld och skarlikansrödet har uppförts. Det är i denna kammarer, som trontoret uppläses av hans excellens.

Talmännen i bägge kamrarna, d. v. s. senaten och underhuset, bära för detta tillfälle knäbyxor, silkesstrumpor och spänneprydda skor — precis som i Westminster — med undantag av att peruken saknas. Det synes, som

Till vänster generalguvernören, längst bort från kameran.

Till höger Rt. Hon. W. L. MacKenzie King, Canadas premiärminister.

Parlamentsbyggnaderna i Ottawa, en pittoresk grupp i gotisk stil. Denna bild representerar huvudbyggnaden, vars torn kan ses på flera mils avstånd (By courtesy of "The Dearborn Independent")

TVÄRS GENOM CANADA

Beök på Canadian Nationals huvudkontor. — Hr. Granholms artikel, som beredd mig övriga fördelar. — Ett nytt Sverige. — Onade skatter. — Skogsbusar i järnågar! — Stora chanser för svenska postmän.

Reseskildringar från en semestertripp av OTTO ELANDER.

IV.

Nu skulle jag ju egentligen skriva något vackert om provinserna Quebec, Canadas största och folkrikaste landsända. Men det gör jag inte, ty därom kan den intresserade läsa så mycket han vill i Ernst Carlsons Geografi eller någon annan uppslagsbok. Jag nöjer mig helt enkelt med konsul Jeansson's imperativa förklaring, att "här är ingen plats för utvandrare svenskar!"

Innan jag lämnar Montreal, beslutar jag dock att göra en vistelse på de båda mäktiga järnvägsstationerna — Canadian National och Canadian Pacific — huvudkontor, som äro beläna härstädes.

Stora skickliga bygnader. Kontor vid kontor och tjänstemän i blåa banor! Här lämnade vi besök till och skände, att jag var svensk tidningsman och på följande Canadas bok skred till uppgift att studera de svenska nyhetsbyråernas förhållanden.

Stortart mottagande! Om de kunde göra något för min trevnad? Om jag behövt upplysningar? Jo, visst kunde de det, och nog behövt jag upplysningar. Böcker, kartor, fotografier och broschyrer framträdades, och när jag efter ett par timmars samtal avtrippade, hade jag fått så mycket "upplysningar," att jag mycket väl kunnat avsluta hela min resa och — liksom en berömd dansk resekskildrare — så mig till ro på någon lugn plats och tillaga mina resebrev med tillhjälp hävar.

Men det hade ju inte varit ärligt, och när så båda bolagerna generöst erbjuder mig "frilbiljetten" över deras linjer, så hade jag ju bara att "tacka och ta emot." När jag förbluffad uttryckte min förvåning över denna oväntade generositet, sades tjänstemannen helt enkelt: — "A, vi äro lika artiga mot resande svenska tidningsmän, som de svenska

— påminna de inte om de gamla husen där hemma — och folket och gårdsgårdarna — allt — allt minner om Sverige.

Och vi sutto hela dagen och tittade på det förbillade landskapet. Provinserna Ontario gamla kultur — man har där kommit över pionjärstadiet. Provinserna befolkades av amerikanska nybyggare, som efter Washingtons lyckade revolutionärkrig ej ville stanna kvar i Forena Staterna utan flyttade över till Ontario, där den engelska regeringen naturligtvis gjorde allt för att deras trogna skulle trivas och må väl.

Den östliga delen av provinserna gamla Ontario, som den kallas — är väl uppodlad och här är Canadas industri huvudsakligen bostad. I motstånd till provinserna Quebec, som är fransk och katolik, är Ontario engelsk och protestantisk. Skolsystemet är här också bättre ordnat, och Canadas ledning har utgått och kommer allt fortfarande att utgå från denna provinna.

Industrien i denna provinna står högt och har utvecklats snabbt, allt sedan Canada införde skyddstullar för det trettonårliga tillbaka. Men denna industri, som erbjuder arbete åt landets unga barn, kan ej bereda arbetstillfällen åt invandrare, varför vår konsuls varningsord rörande Quebec lika mycket gäller Ontario.

— Ja, sade hennes man, jag sitter just och tänker detsamma. Se huser

om en etikett skulle råda i dessa saker, och tydligen skulle peruken ej vara de rigur i Dominion — eller annars är dess frärvare ett märke av Progress med stort P.

Innan generalguvernören anländer, samlas medlemmarna av underhuset i sin egen kammarer för att där avrätta häroldenens sonora kallelse. En knackning heraldar denna höga dignitärskommet och en röst, som åstunder "den omedelbara närvaron av det ärade underhuset i dep valborna senatens kammarer." Sedan skrida medlemmarna nedför korridorerna, och i spetsen för dem tåga örhörödet med slaven samt talmannen, och så göra de sitt inträde i senatens kammarer för att lysana till trontoret, vilket naturligen till en viss utsträckning förbehåder den kommande sessionens eventuella lagstiftningsåtgärder.

Medlemmarna återvända sedan till sin egen legitima sfär, och sedan nya medlemmar introducerats, stiger premiärministern fram med sessionens första laghandling. Detta är just ett oskrivet stycke papper samt kallat "lagen rörande administrationen av ämbetsmannaden." Det hela är dock icke ett skämt, ty det har tvärtom en mycket stor betydelse samt är i viss mening ett historiskt dokument. Idén bakom densamma är att vid öppnandet av varje parlamentssession underhuset måste bekräfta sin rättighet att först tåga i övervakande sina egna angelägenheter, innan det får uppmärksamhet vid kronans angelägenheter samt framställa i trontoret. Därav kommer "lagen rörande eden."

Det kanhända synes som en något bevärligt metod att återetablira en rättighet, vilken aldrig är ogiltig och aldrig kommer att sättas i fråga. Men efter allt det en prelund, ty medlemmarna ha för tillfället inte mer att samsätta sina sinnen med, när det verkliga arbetet börjar förstå på vägarna.

Vad beträffar galaspektaklet på utsidan av byggnaderna, är det hela över inom några få minuter, men det är mycket anslående, så länge det varar. En stark lukt av explosiva ämnen kännes i luften, och skarorna försvinna lika snabbt som roken från fältkanonerna.

Ceremonierna utanför parlamentbyggnaden upprepas, då generalguvernören lämnar, och de sista salivorna från det canadiska fältartilleriet beteckna, att glädjevärveln i Ottawa just skall börja.

Så långt den amerikanske skribenten. Det kan nu vara på sin plats att nämna, att William Lyon MacKenzie King blev premiärminister av Canada den 6 december 1921 samt att han sålunda inträtt i sitt fjärde "regeringsår." Vid detta tillfälle besegrade han de konservativa och deras ledare, Arthur Meighen. Samtidigt uppstod och ett nytt-federalt parti i det progressiva. Partiställningen vid valet hade följande utseende: Liberala 115, progressiva 60, konservativa 52 och oavhängiga 3. Mr Meighen korades till ledare för de konservativa, under det att Mr T. A. Crerar blev banförare för de progressiva. Han har dock sedan efterträtt av Mr Robert Forke.

Det förekommer en hel del om, att vi innan årets slut skola få nya federala val, men frågan därom vilken ännu i guldarnas knän.

Det kan i detta sammanhang vara intressant att se, vad en amerikansk presskorrespondent skriver om det på sista tiden då och då uppdykande "separations- och annexeringstalet" i Canada. "Det är i "Chicago-Examiner" han skriver, och artikeln är av bland annat följande innehåll:

"Statsmän och tidningsredaktörer, engelska och canadiska, vilka nyligen beklagat talet om annexering inom Dominion, ha lyckats uti att starta en häftig debatt om frågan: Pågår annexeringstalet i Canada?"

Premiärminister King och flera framstående liberaler, där inbefäknade politiker och tidningsredaktörer, ropade: "Nej! En lika framstående uppställning av konservativa politiker och redaktörer skriva lika så häftigt — Ja!"

Effekten av det hela är, att från kust till kust debattera canadenserna häftigt, huruvida de diskutera annexering eller ej.

Senator Rufus Pope uppmanar provinserna Quebec att frångå sin traditionella liberala solidaritet, enär den liberala regeringen flirtar med det progressiva partiet, och det är de progressiva, som äro annexeristerna.

Frank-canadensaren sätter sin stolthet i att vara canadensare. Han har inga band med England, Irland eller Skottland, och Storbritannien är moderlandet. Men ännu mindre är Frankrike det. Under mer än 300 år har han ej haft någon förbindelse med Europa, och han är ej heller angelägen därom. Därav kommer den naturliga bristen på intresse för europeiska krig. Ut i de engelsktalande provinserna är det helt annorlunda. On-

ario, delar av prärierna samt British Columbia äro befolkade med engelsmän, irändare och skottar, och många av dem ha så mycket anslut till detta land, att de fortfarande bruka sin inhemska dialekt och accent.

Men likväl äro de ofta i opposition mot Quebec, där den brittiska förbindelsen och moderlandets intressen äro av största vikt. Det var denna Fjerdings reciprocityaktens 1911 med stridsropet: "No truck nor trade with the Yankees!"

Mellan dessa tvänne tankeriktningar ligga tvänne andra grupper: den inhemska canadensaren av brittisk eller annan härkomst, som vet litet eller intet om England, och som uti händernas normala gång kanske aldrig ser England, men som känner en naturlig affektion till den grunden, att blod är tjockare än vatten, och som haft en ambition att se Canada frodas; den andra gruppen, som är ganska talrik på prärierna, och som särskilt finnes inom det progressiva partiet, omfattar en ganska stor samling av amerikanska farmare, vilka emigrerade en gång till och denna gång till Canada i de dagar, då västra Canada började blomstra upp.

Man antager, att lojalitet till den canadiska regeringen ligger bakom den rörelse, som söker slita sig lös från brittiska kejsardömet. Storbritannien skulder skulden därför på den handel, som försiggår över gränsen till Amerika.

ett par stockar, som tjänstgjorde som såg. Nu är det mycket bättre, sade man mig. Arbetsgivarna bjuda nu på ordentliga hus — portabla, d. v. s. flyttbara från camp till camp! — och där finnas ordentliga järnågar! — Ja, det är jag säkert, sade jag, när en ung svensk timmerbuzgare talade om detta för mig. Ni har det bra.

— Bra, svarade han indignerat, man ska väl leva som folk och inte som djur! — Rekturet, rekturet, svarade jag. Men vi visste ej bättre. Och vi klädde inte. Ja, vi tyckte till och med att det var ganska bra, att det snöade in genom taket, ty tack vare de där spräckorna hade vi en praktisk luftväxling, som sannerligen var av behövt påkallad!

Skogsavverkningen i Canada, drivs med kläm, och sågverk och papperfabriker växa som svamp ur marken. Skogarnes tillgångar äro outtömliga, säger man stolt, och man kan därför hantera skogen, precis som man behagar. Så sade man i Forena Staterna också för en trettio år sedan, men i dag beklagar man livligt, att man ej i tid vidtog åtgärder mot skogsöklarnas framfart.

Och historien kommer nog att upprepa sig i Canada också. Skogsöklarna förstöra tio gånger mera än människan, säga de med en viss för mig oförklarlig stolthet.

Men varför vidtaga ni ej lämpliga åtgärder till skogarnas skydd? frågar jag förbluffad.

— Vi ha ej råd, svarar det. Skogarna äro för omfattliga, ortlig och kamratlig. Vi rusa fram genom skogarna, säga de med en viss för mig oförklarlig stolthet.

— Men varför vidtaga ni ej lämpliga åtgärder till skogarnas skydd? frågar jag förbluffad.

— Vi ha ej råd, svarar det. Skogarna äro för omfattliga, ortlig och kamratlig. Vi rusa fram genom skogarna, säga de med en viss för mig oförklarlig stolthet.

— Men varför vidtaga ni ej lämpliga åtgärder till skogarnas skydd? frågar jag förbluffad.

— Vi ha ej råd, svarar det. Skogarna äro för omfattliga, ortlig och kamratlig. Vi rusa fram genom skogarna, säga de med en viss för mig oförklarlig stolthet.

SPARA EDRA ÖGON
H. RUFUS ISAACS, D. O.
Ögon-Specialist.
DUFFERIN—MAIN. Tel. J 6213

LÄKARE OCH TANDLÄKARE

DR. M. RADY
LÄKARE OCH KIRURG.
Invärtes sjukdomar (X-Ray)
652½ MAIN STR.
(Mellan Logan och Henry Ave.)
Kontorstid: Telefon: 2-5 e. m. Kontoret—A4480
6.30-8 e. m. Bostaden—A6118

DR. S. C. PETERSON
SPECIALIST I Hud, Köns, Urin- och Veneriska sjukdomar, har flyttat från 401 till 606 McArthur Bldg.
Övnför Child's Restaurant.
Kontorstid: 10-1, 3-6 och 7-8
Telefon A4165. Svenska talas.

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstid: från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telefon A.7067.

Kontorstelefon: A 3658.
Bostadstelefon: J 5887.

DR. T. GLEN HAMILTON
LÄKARE
210-212 Somerset Bldg.
WINNIPEG, MAN.

DENTIST

DR. J. WILLS MacLEOD
(L. D. S., D. D. S.)
652½ Main St. Tel. A 4480
Mellan Logan och Henry.
Pyroha treatment, plates, bridges, fillings, extractions.

DR. FRANK R. KING
TANDLÄKARE.
602 Main St. Kontorstid: 9.30 f. m.—6 e. m.
Suite 2. Aftnar enligt överenskommen.
OMSÖRSFULLT ARBETE UTFÖRES.
Telefon till Kontoret: N.6412.

Tel. A 1179 Bostad Tel. N 1784

DR. W. J. KING
Chiropractor
926-930 Somerset Bldg.
Winnipeg, Man.

DR. A. BLONDAL
818 Somerset Bldg.
Kvinnor- och barnsjukdomar.
Kontorstid: 10-12 f. m.; 3-5 e. m.
Telefon: N 6410
Winnipeg, Man.

DR. M. R. BLAKE
M.R.C.S., Eng. L.R.C.P., London
508 McArthur Bldg.
Kontorstid: 4-6 e. m.
Kirurgi och kvinnosjukdomar.

ETT FINNT KABINETT
Kan Ni Erhålla
om Ni begär Upplysningar
av
BRÖDERNA BERGQUIST
Kinistino, Sask.

SJUKA OCH FRISKA
Äntligen kan man få lära, huru
Naturen helbräddagor
för ett pris, som alla kunna betala.
För närmare upplysningar
BESÖK eller tillskriv I DAG:
MRS. P. L. HILLAND
Tredje huset öder om baptistkyrkan.
CAMROSE, ALBERTA.

JAG ÖNSKAR SÄLJA
mina 10 acres petroleumland nära Empire Oil Co. oljebrunn utanför Rio Grande City, Texas. Nytt oljefält har nys öppnats där. Jag betalde \$210 för mitt land för fyra månader sedan. Innan jag flyttade därifrån till Boston. Jag önskar resa hen på besök med Drottningholm den 4 April och jag behövt \$178 för biljetten fram och tillbaka. Är villig sälja landet och geva clear titledeed till detsamma för \$178. För att visa att jag menar allvar och har ett värdefullt land är jag villig sända köpebrevet för undersökning innan någon betalning göres.
KARL JOHANSON
C-o Mr. H. ABRAMS,
137 Harrison Ave., Boston, Mass.

DR. J. A. DEAN
Tandläkare
Kontorstid: 9-12 f. m.; 2-5 e. m.
Carmichael Block, Kenora, Ont.

JACKSON BROS.
Specialt uppmärksammas postorder.
JUVEL- och GULDREPARATIONER.
992 Jasper Ave., East
Tel. 1747. Edmonton, Alta.

Gynna våra annonsörer.